

Kabir Cennet olur mu?

Ömer Bey: “Şu haberler doğru mu: Kişi kabre girince hesaba çekiliyor. Gideceği yer gösteriliyor. Bu kişi amel defterinin sağdan veya soldan verileceğini biliyor. Cennete mi, cehenneme mi gideceğini biliyor. Sorum şu: Bu bilgiler doğru ise, bu kişi mahşerde neden tekrar hesaba çekiliyor?”

BURADA İMAN; ORADA YÜZ YÜZE GERÇEKLER

1- Kul, kendi akıbetini dünyada ümitle, berzahta ise gerçeğe yakın şekilde görür. Gideceği yer konusunda kendisine bilgi verilebilir. Fakat gideceği yeri görmek veya bilmek ayrı; hak sahibine hakkının verilmesi ve adaletin, merhametin, affın ve mağfiretin gerçek manada tecellisi için duruşmalara katılmak ayrıdır.

2- Âhirette hiçbir şey bu dünyadaki gibi cereyan etmez. Dünya teklif yurdu, âhiret ücret yurdudur. Orada zaman farklıdır. Orası ezeliyet, ebediyet ve sonsuzluk ülkesidir. Sonsuzluk, Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin ifâdesine göre, maziyi, hâli ve istikbali iç içe ve birden tutar.¹ Orası kesret dâiresi değil, çokluklar ülkesi değil, vahdet dâiresidir.² Orada hakîkatlere bakışımız farklıdır. Burada îmân konusu olan âhiretle ilgili hemen her haber, orada müşahedemiz altında olacaktır. Kabir suâli, kabir azabı, mahşer, sırat, Cennet, Cehennem...vs. uhrevî hâdiseler buradaki gibi haberden ve îmân konusu olmaktan çıkacak, birer yaşanılan gerçek olarak bizi içine alacaktır. İmtihan yoktur artık. İmtihan dünyada kalmıştır. Her şey dünyada attığımız tohumların meyvesi ve fidanı olarak karşımıza çıkacaktır.

3- Hâkimin şefkati ve merhameti ayrı; mağfireti, affı ve bağışlaması ayrı; kahrı, gazabı, celâli ve gâlibiyeti ayrı; hikmeti, hükmü, kararı ve adâleti ayrıdır. Hâkim, suçluyu îdamla yargılar, sonra döner şefkatinden ve merhametinden kalemını kırar. Kânunlar gereği suçlusunun bazı davranışlarını affa konu yapar.

Hâkim-i Ezeli olan Cenâb-ı Hakk'ın, ölümle huzuruna gelen kuluna, kulluk vasfını kaybetmemiş kuluna, dünyada Kendi Zât-ı Ulûhiyetine sığınmayı ihmal etmemiş kuluna, her ne kadar günahkâr da olsa, her ne kadar hesabı görülecek işleri de olsa, Cennetinden ve rahmetinden bir esinti hissettirerek istirahatını temin etmesi şefkatinden ve merhametindendir. Hesap ve yargılama ayrı, şefkat ve merhamet ayrı

tecellilerdir. Zaten Peygamber Efendimizin (asm) ifadesiyle Cennet de, Cehennem de bize uzak yerlerde değildir; bize ayakkabımızın bağından daha yakındır.³

KABİR SUÂLİ VE MÜKÂFATI HAKTIR

4- Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuştur ki: “Müslüman, kabrinde Rabb’inden ve Peygamberinden sorulduğunda Allah’tan başka hiçbir ilâh olmadığına ve Muhammed’in (asm) Allah’ın elçisi olduğuna şahâdet eder. Bu şahâdet, Allah’ın, “Allah îmân edenlere dünya hayatında da, âhiret hayatında da sabit sözlerinde dâimâ sebat ihsan eder” 4 meâlindeki yüksek âyetinin gerçekleşmesidir.”⁵

Bu hadiste dünyada îmân üzere sebat eden bir kulun kabir suâli sırasında da îmân üzere bulunacağı müjdelenmiştir. Cenâb-ı Hak dilerse bu kuluna Cennetini gösterir.

5- Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) bildiriyor ki: “Kul kabre konulduğunda, dostları dönüp gittiği ve onların ayak sesleri henüz işitildiği sırada iki melek gelir. Onu oturturlar ve Hazret-i Muhammed’i (asm) kast ederek, ‘Bu zât hakkında ne düşünüyorsun?’ diye sorarlar. O kişi mü’min ise şöyle der:

“O’nun Allah’ın kulu ve elçisi olduğuna şahitlik ederim.” Bunun üzerine kendisine:

“Cehennemdeki yerine bak! Allah orayı Cennet ile değiştirdi” denir.

O kişi her iki yerini de görür. Kabri yetmiş arşın genişletilir. Kıyâmet Günü insanlar diriltilinceye kadar kabri hoş kokularla doldurulur.”⁶

KABİR SUALİ, MAHŞER SUALİ İLE ÇELİŞMİYOR!

Kabirde bir hesap görme ve yargılama yoktur. Burada vazifeli melekler kulun îmânda sebat üzere olduğunu tesbit ediyorlar ve kendilerine verilen yetki çerçevesinde kulu îmândaki sebatı dolayısıyla Cennet ile müjdeliyorlar. Bu kul mahşer yargılamasından, yani Mahkeme-i Kübrâdan, yani büyük duruşmadan kurtulmuş değildir. Nitekim, “Cehennemdeki yerin”den maksat bu duruşmanın sonucu olsa gerektir. Fakat bu kulun affedilmeye ve bağışlanmaya liyâkâtı vardır. Cenâb-ı Allah’ın bu liyâkât üzerine kulunu bağışlaması umulmaktadır. Muhtemelen mahşerde o da olacaktır. Çünkü O, kulu ile kulunun zannı çerçevesinde muâmele yapıyor.⁷ Yani bağışlandığını düşünen ve bunu Allah’tan uman kulunu bağışlıyor. Bunu melekler biliyorlar.

6- Esas olan Allah’ın haksızlık yapmayacağını ve zulmetmeyeceğini bilmek ve buna îmân etmektir. Dünyada verilen haberlerle yetinmek, âhireti müşâhede etmeyi âhirete bırakmaktır. Dünyada gayba îmânı en yüksek kemâl saymak; gaybın ayrıntısını görmeyi âhirete bırakmaktır.

7- Nihâyet berzah âlemi de, mahşer ve sırat da âlem-i gaybtan olduğundan; berzahta gideceğin yerin gösterilmesi mahşerdeki büyük muhakeme ile çelişmez.

Dipnotlar:

1. Sözler, s. 430.
2. Mektûbât, s. 223.
3. Riyâzu's-Sâlihîn, 444.
4. İbrâhîm Sûresi: 27.
5. Riyâzu's-Sâlihîn, 426.
6. Câmiü's-Sağîr, 1/558.
7. Buhârî, Tevhid, 15; Tirmizî, Tевbe, 1; Bu hadisin yorumu için bakınız: Sözler, s. 39.